

nødvendigvis, at klagen til den nationale myndighed skal tillægges suspensiv virkning. Særligt med hensyn til udlændingesager har Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol imidlertid fremhævet betydningen af, at udlændinge ikke udsendes, før klageinstansen har taget stilling.

Indenrigsministeriet skal hertil bemærke, at afvisning fra Danmark af asylansøgere såvel efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 48, stk. 2, som efter den foreslåede § 48 a, stk. 2, i forslaget § 1, nr. 30, alene kan ske til sikre tredjelande, hvorved forstås lande, hvor ansøgeren ikke er i risiko for forfølgelse eller for at blive videresendt til et sådant land. Efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis omfatter artikel 3 udsendelse af asylansøgere til lande, hvor de må antages at blive udsat for de i bestemmelsen nævnte overgreb, eller hvor de er i risiko for at blive videresendt til et sådant land. For Danmarks vedkommende foretages der således ikke afvisning i strid med EMRK artikel 3, jf. artikel 13.

Der kan i tilknytning hertil oplyses, at det allerede i dag fremgår af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 48, stk. 2, 6. pkt., at klage til indenrigsministeren over afvisning, udvisning og udsendelse ikke har opsættende virkning.

7. Afvisning ved de ydre grænser – udlændingelovens § 28 i forslaget § 1, nr. 13

Dansk Flygtningehjælp har bemærket, at der under henvisning til den nationale asylovgivning, jf. Schengen-konventionens artikel 5, stk. 2, 2. led, skal være mulighed for at fravige princippet om obligatorisk afvisning ved de ydre grænser, såfremt betingelserne i den foreslåede § 28 ikke er opfyldt.

Indenrigsministeriet skal hertil på ny bemærke, at det af den foreslåede § 28, stk. 6, 1. pkt., fremgår, at der ikke må ske afvisning af en udlænding, der i medfør af artikel 5, stk. 2, har opnået særlig tilladelse til at indrejse i Danmark. En sådan særlig tilladelse kan gives, såfremt det findes nødvendigt af humanitære hensyn, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser, jf. artikel 5, stk. 2, 1. led. Denne bestemmelse berører ikke Danmarks nationale asylret, jf. også artikel 5, stk. 2, 2. led. Der kan i øvrigt henvises til det i ministeriets høringsnotat af 15. maj 1997, punkt 3, anførte.

8. Dansk Flygtningehjælps adgang til at yde rådgivning til asylansøgere i afvisningsposition – udlændingelovens § 48, stk. 2, 7. pkt., i forslaget § 1, nr. 28

Dansk Flygtningehjælp har anført, at der fortsat er en vis uklarhed mellem lovtæksten og bemærkningerne til den foreslåede § 48, stk. 2, 7. pkt., med hensyn til, om der med forslaget er tiltænkt en realitetsændring i Dansk Flygtningehjælps adgang til at yde rådgivning til asylansøgere i en afvisningsposition.

Indenrigsministeriet skal på ny bemærke, at der ikke er tiltænkt nogen realitetsændring i denne rådgivningsadgang. Dette er også anført i lovforslagets bemærkninger. Der kan i øvrigt henvises til det i ministeriets høringsnotat af 15. maj 1997, punkt 5, anførte.

9. Afvisning til sikre tredjelande – udlændingelovens § 48 a i forslaget § 1, nr. 30

Dansk Flygtningehjælp har bemærket, at der bør tages kontakt til et eventuelt sikkert tredjeland, hvortil en asylansøger vil kunne afvises, samtidig med, at det søges fastlagt, hvorvidt en asylansøger skal overføres eller tilbageføres til et andet Schengen-land. Baggrunden herfor er de forøgede vanskeligheder ved at gennemføre en afvisning, når der er gået lang tid efter udrejsen fra tredjelandet, hvorved asylansøgeren risikerer at ende i en situation, hvor asylansøgeren sendes fra land til land.

Indenrigsministeriet skal hertil bemærke, at afvisning af en asylansøger til et sikkert tredjeland uden for Schengen-området efter den foreslåede § 28, stk. 5, i lovforslagets § 1, nr. 13, jf. den foreslåede § 48 a, stk. 1 og 2, i lovforslagets § 1, nr. 30, alene kan ske indtil tre måneder efter indrejsen. Afvisningen kan ske både inden en eventuel afgørelse om, at en asylansøger skal overføres eller tilbageføres til et andet Schengen-land, og efter, at det er afgjort, at et andet Schengen-land ikke er ansvarligt for at behandle den pågældende udlændings asylansøgning.

De foreslåede bestemmelser svarer til de gældende regler i udlændingelovens § 28, stk. 2, jf. § 48, stk. 2, om afvisning af en asylansøger til et sikkert tredjeland indtil tre måneder efter indrejsen.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt der ved afvisning af asylansøgere til sikre tredjelande uden for Schengen-området bør foreligge en aftale med modtagerlandet herom,